

[Aksel Larsen.]

Gældsnedskrivning, Rentelettelse, Arbejders Igangsættelse, Priskontrol, eventuelt Kreditrationering o. s. v., men det er en Kendsgerning, at denne Sympati i den offentlige Debat efterhaanden skjules temmelig godt, og at Regeringen i hvert Fald ikke handler i Henhold til denne Sympati.

Vi kan desværre ikke, naar vi taler om Regeringens økonomiske Politik, nøjes med at hæfte os ved den større eller mindre Sympati, vi formoder Regeringen har for en bestemt økonomisk Politik. Vi er nødt til i første Række at henholde os til Kendsgerningerne med Hensyn til den Politik, der bliver ført, og det ser unægtelig ud, som om Regeringen lader det gaa nogenlunde paa bedste Beskub; og hvis man overhovedet har noget som helst Ledefyr at styre efter, saa ligger det i Wilhelmsstrasse i Berlin. Fordi vi ikke kan faa Øje paa denne Ledelinie i den økonomiske Politik, Regeringen gennemfører, kan vi heller ikke stemme for en Dagsorden, der godkender en Fortsættelse af en saadan Politik, og vi kan heller ikke stemme for Dagsordenen, fordi den intet siger om Regeringens Forhold til Gælds spørgsmaalet.

Saa kommer jeg til den Dagsorden, som er stillet af de ærede Medlemmer Hr. Hasle og Hr. Clausager. Den vil vi heller ikke stemme for. Vi vil ikke stemme for den, fordi vi finder, at bortset fra de formelle Fejl, der maatte være begaaet og utvivlsomt er blevet begaaet, saa er det dog Realiteterne i Sagen, nemlig Regeringens økonomiske Politik, der i særlig Grad bør tages Stilling til her — det er formodentlig ogsaa af Hensyn hertil, at Debatten overhovedet er rejst. Vi vil heller ikke stemme for denne Dagsorden, fordi den tillader sig at misbillige, at Regeringen ikke fører en økonomisk Politik, der kan danne Grundlag for et lavt Renteniveau.

Der har været nogen Diskussion om, hvorvidt Indenrigsministeren havde Ret, da han i Skive før Landstingsvalget forkyndte, at det kunde lade sig gøre at nedsætte Renten. Jeg er af den Opfattelse, at Indenrigsministeren havde Ret, jeg beklager kun, at Indenrigsministeren synes at have glemt, i hvor høj Grad han har Ret, nu efter at de politiske Forudsætninger for en saadan Politik Gennemførelse er tilvejebragt ved Landstingsvalget den 15. September. Naurligvis kan man ikke uden videre nedsætte Renten. Det vilde, hvis ikke andre Foranstaltninger gennemførtes, utvivlsomt bevirke, at Gældsbyrden i Landbruget

blev meget hurtigt og meget voldsomt forøget — den Indvending er vi bekendt med. Netop derfor vil en Rentesænkningspolitik kun have Udsigt til det tilsigtede Resultat, hvis der samtidig gennemføres en Række andre Foranstaltninger, deriblandt Kreditrationering, Læggen Loft over Landbrugets pantesikrede Gæld, Priskontrol o. s. v.

Jeg ved ikke, hvorvidt Venstre og de Konservative virkelig har saa stor Sympati for Foranstaltninger, der tjener til at nedbringe Renten. Jeg ved i hvert Fald, at disse Partier med Hænder og Fødder vil modarbejde alle de Tvangsforanstaltninger fra Statens Side, som skulde til for at sikre denne Rentenedsættelsespolitik's rigtige Virkninger. Derfor er den af de to Partier stillede Dagsorden aldeles ikke i Overensstemmelse med, hvad de paagældende Partier i Virkeligheden mener og ønsker og vil medvirke til, og vi kan ikke stemme for den.

Vi kan heller ikke stemme for det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsens Dagsorden. Det skyldes ikke dens formelle Indhold, som lyder særdeles nydeligt, det skyldes mere den Omstændighed, at Dagsordenens Forfattere ganske øjensynligt ikke mener noget med den, saadan som de har formet den. For hvis de havde Begreb om den Politik, de her kræver, vilde de netop vide, at isoleret Rentesænkning uden en Række Foranstaltninger, hvoraf de Herrer er lige saa fanatiske Modstandere som Venstre og de Konservative, ikke kan gennemføres. I al den Tid, Det frie Folkeparti har eksisteret, har der faktisk kun været et af dette Partis offentligt fremførte Krav, der har været alvorligt ment; det er Kravet om en yderligere Kronesænkning. Naar man har ment, det kunde lade sig gøre, saa strøg man Rentesænkningen af Programmet, men man blev jo hver Gang tvunget til at genoptage den, fordi der ellers kom Opløsning i Troppernes Rækker. Af rent agitatoriske Grunde kører man saa ud med nogle Floskler angaaende Rentesænkning, men ønsker det i Virkeligheden ikke selv gennemført og er ikke villig til at understøtte de Foranstaltninger, der nødvendigvis maa ledsage en Rentesænkningspolitik.

Fordi vor Stilling til de her foreslaede Dagsordener er en saadan, tillader vi os selv at møde med en Paastand paa Overgang til Dagsordenen. Jeg tror, den for saa vidt er tilstrækkeligt motiveret igennem det, jeg her har sagt. Jeg vil blot, inden jeg forelæser den, tilføje: Regeringen er jo ikke blind for, at Følgerne af dens hidtil faktisk gennemførte økonomiske Politik, den økonomiske